

Запорожці у короля (скорочено)

Степан Руданський

Приїхали запорожці,
Короля вітають.
Король просить їх сідати,
Козаки сідають.
Сидять собі. В них жупани (1)
Все кармазинові (2),
І самі такі хоробрі,
Вуса прездорові.
Задивились на ті вуса
Ляхи препогані.
"Що б їм, — кажуть, — дати їсти?
Даймо їм сметани!"
Поставили їм сметани,
їсти припрошають,
Але наші запорожці
Разом відмовляють:
"Славная у вас сметана!..
Тільки почекайте,
А перше нам, запорожцям,
Щільник (3) меду дайте!"
Дали меду запорожцям...
Вони як поїли,
Так ті вуса прездорові
Вгору й завертіли.
Та й говорять королеві:
"Кажі, ясний пане,
Нехай тепер запорожцям
Подають сметани!"

(1) Жупани — старовинний верхній чоловічий одяг.

(2) Кармазин — старовинне дороге темно-червоне сукно.

(3) Щільник (стільник) — лист, утворений чашечками з воску, що його роблять бджоли для зберігання меду.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Гумористичний вірш С. Руданського "Запорожці у короля" відтворює епізод, коли придворні польського короля вирішили пожартувати над козаками. Вони пригостили їх сметаною й чекали, що запорожці замастять нею свої вуса, а вони потім посміються.

над ними. Але не так вийшло. Кмітливі козаки попросили меду, з його допомогою завертіли вуса догори й спокійнісінько поїли сметану, самі посміявшись над "ляхами препоганими", які в ті часи часто вороже ставилися до українців.